

Byrddau mwy yng ngwledydd Prydain (Dau ddarllenydd D1 a D2)

D1: Yn Nwyrain Anglia, Lloegr, mae Grŵp Merched Rhyngwladol yn cyfarfod bob pythefnos yn nhref Newmarket. Beth am gael gair ag un o'r aelodau, Ruth Arnold, i sôn am y llun hwn?

Ruth, soniwch wrthym ni am eich cyfarfodydd.

D2: Rydym ni'n cyfarfod o amgylch y bwrdd mawr sydd i'w weld yn y llun. Byddwn bob amser yn cael coffi a bwyd gyda'n gilydd. Bydd rhywun yn dod â bwyd y mae wedi ei goginio gartref – pwy bynnag sydd awydd gwneud. Weithiau byddwn yn paratoi bwyd traddodiadol o ryw wlad, gyda'n gilydd, yn barod i'w goginio – fel sydd i'w weld yma. O dro i dro byddwn yn gwneud crefftau, fel gosod blodau. Bryd hynny byddwn yn nodi unrhyw eiriau 'newydd' i'r rhai nad ydynt yn siarad Saesneg fel iaith gyntaf, a cheisio eu defnyddio'n aml fel y gall pobl ddod yn gyfarwydd â nhw.

D1: Beth oedd yn digwydd pan dynnwyd y llun arbennig yma?

D2: Roedd un o'r aelodau sy'n dod o Wlad Pwyl wedi gwneud teisen foron ar ein cyfer. Fe wnaeth hi hyn wrth y bwrdd tra buom yn sgwrsio. Cafodd y deisen ei choginio ym 'mhot pobi' trydan hen iawn ei nain o Wlad Pwyl.

Roedd ffrind arall o Romania yn gwneud saig sawrus i ni ei phrofi. Nid oes ganddi fawr o Saesneg ond roeddem ni i gyd yn deall y cynhwysion!

D1: Sut mae eich bwrdd chi wedi mynd yn fwy, felly?

D2: Syniad ein gweinidog a'i wraig, sy'n dod o Corea, oedd sefydlu'r gr p. Rydym wedi cwrdd â merched arbennig iawn yn ystod y flwyddyn neu ddwy ddiwethaf ac mae wedi bod yn fendithiol iawn. Ymhlith y merched sydd wedi ymuno â ni mae rhai o Wlad Pwyl, Bwlgaria, Romania, India, Bangladesh, yr Eidal, De Affrica a nifer o wledydd eraill Affrica. Mae gennym fap ac rydym yn chwilio am y llefydd y mae pobl yn dod ohonyn nhw ar y map, pan gyrhaeddant am y tro cyntaf.

D1: A sut mae'r rhwystrau wedi mynd yn llai?

D2: Er nad ydym ni i gyd yn siarad yr un iaith, rydym yn gallu dod yn ffrindiau a deall mwy am ein gilydd wrth gyd-fwyta a mwynhau bwyd o'n gwahanol ddiwylliannau o gwmpas y bwrdd. Wrth rannu'r sesiynau hyn gyda'n gilydd, rydym wedi goresgyn rhwystrau iaith.

D1: Diolch yn fawr, Ruth.

Byrddau mwy yn Ne Affrica (Dau ddarllenydd D1 a D2)

D1: Mae Carolyn Lawrence a Rachel Allison wedi bod yn ymweld â'r Parchedig Jane Day, ein Partner mewn Cenhadaeth yn Ne Affrica. Cawn yr hanes gan Carolyn.

Ble cafodd y llun yma ei dynnu, Carolyn?

D2: Ger Johannesburg, De Affrica.

D1: Pwy yw'r rhain yn y llun?

D2: Merched sydd wedi dod at ei gilydd o drefi cyfagos, i gymryd rhan mewn Rhaglen 'Magnify – Merched yn Arwain'. Y Parchedig Jane Day wnaeth ysgrifennu ac arwain y rhaglen.

D1: Beth oedd yn digwydd yma?

D2: Roedd y merched newydd gymryd rhan mewn diwrnod 'dod i wybod am ysbrydolrwydd' a'r thema oedd cariad. Yn ystod y bore roeddent wedi ymdawelu i wrando ar Dduw, gan ddewis o blith y gweithgareddau a'r gweddïau a baratowyd i'w helpu. Ar ddiwedd y bore fe wnaethant gyfranogi o'r Cymun Bendigaid ac yn y llun yma fe welwn y merched yn mwynhau cinio gyda'i gilydd cyn mynd adref.

D1: Sut mae'r bwrdd wedi mynd yn fwy?

D2: Maent wedi cynnal y rhaglen sawl gwaith erbyn hyn ac mae llawer o ferched wedi cael eu paratoi, eu hannog a'u nerthu i wasanaethu Duw, pa ran bynnag maen nhw'n ei chwarae yng nghenhadaeth Duw. Mae gan lawer ohonyn nhw storïau ysbrydoledig i'w hadrodd am y modd y mae'r cwrs wedi eu helpu i sylweddoli eu bod yn werthfawr yng ngolwg Duw, a sut yr aethant ymlaen i wasanaethu fel arweinwyr mewn llawer o wahanol ffyrdd.

D1: Sut mae'r rhwystrau wedi mynd yn llai?

D2: Yn hanesyddol mae'r genedl hon wedi cael ei rhwygo oherwydd rhaniadau hil a lliw. Yn y diwrnodau 'Magnify', daw merched o bob cefndir ynghyd i gyfranogi mewn cymdeithas â'i gilydd, rhai wedi byw yn Ne Affrica drwy eu hoes a rhai wedi mudo yma o Ewrop a chenhedloedd eraill Affrica. Mae hyn yn arwyddocaol oherwydd, er i apartheid ddod i ben yn 1994, mae gwaddol dyddiau'r arwahanu yn dal gyda ni, hyd yn oed mewn rhai eglwysi gwaetha'r modd. Mae dod at ein gilydd ar y diwrnodau hyn yn cynnig goleuni mewn lle tywyll, yn arwydd o'r undod a ddaw yng Nghrist.

D1: Sut y gallwn ni weddio dros y bobl hyn?

D2: Gweddïwch dros genedl De Affrica, ar i'w harlywydd arwain yn onest a doeth er lles pobl o bob cefndir. Gweddïwch ar inni barhau i weld iachâd a chymod ymysg yr holl bobl, ac ar i Gristnogion uno i arwain y ffordd er mwyn ceisio goresgyn anghyfiawnder a thlodi.

D1: Rwy'n deall fod Jane Day ei hun wedi anfon neges atom?

D2: Ydi. Dyma mae hi wedi ei ysgrifennu: "Pob bendith a llawer o ddiolch am gofio'r Eglwys Fyd-eang fel hyn – mae wir yn gwneud gwahaniaeth."

Byrddau mwy ym Mangladesh (Tri darllenydd, D1, D2 a D3)

D1: Dyma Laura Cook, Rheolwr Cyfathrebu ar gyfer All We Can, yn sôn wrthym am eneth fach a'i thad ym Mangladesh.

Laura, ble a phryd gafodd y llun yma ei dynnu?

D2: Cafodd ei dynnu ddechrau'r flwyddyn 2018, yng Ngwersyll Ffoaduriaid Charmarkul yn Cox's Bazar, Bangladesh. Un o'r gwersylloedd ar gyfer ffoaduriaid Rohingya oedd hwn, wedi iddyn nhw ffoi rhag y trais ym Myanmar. Mae cartref bach Mohammad a'i deulu yn uchel i fyny ar un o'r bryniau yn y gwersyll.

D1: Pwy ydi'r bobl yma?

D2: Mohammad ac un o'i ferched sydd yn y llun, yn eistedd ar y llawr yn eu cartref yn y gwersyll. Ystafell fechan yw eu cartref, wedi'i gwneud o bolion bambw a chynfasau plastig. Y llawr yw eu 'bwrdd'.

D1: Allwch chi ddweud mwy amdany'n nhw?

D2: Roedd y teulu wedi dod i Fagladesh chwe mis yn gynharach, yn dilyn cyfnod o drais ym Myanmar. Yr un ystafell hon oedd gan y teulu ar gyfer

gweddio, gorffwys, cynnal sgwrs, chwarae, cysgu a chael bwyd. Roedd Mohammad yn eistedd gyda'i enethod bach, ei wraig a'i deulu estynedig ac roeddent yn sôn wrthyf am eu taith i Fagladesh.

D1: Sut mae'r bwrdd wedi mynd yn fwy?

D2: Yn y sefyllfa hon, mae'r 'bwrdd' yn golygu'r gwersyll. Mewn chwe mis yn unig, fe deithiodd bron i 700,000 o bobl, a'r rheini wedi dychryn a ddim yn gwybod ble i droi, o Fyanmar i Fagladesh. Dywedodd Mohammad yr hanes amdano'n cael cynnig lle i eistedd wrth y 'bwrdd' mewn ffordd arbennig. Dyma ei eiriau:

D3: Roeddem ni'n teithio ers pedwar diwrnod. Roeddem yn flinedig ac yn wlyb oherwydd y dŵr, a heb gael dim byd i'w fwyta. Fe wnaethom ni guddio oherwydd roedd arnom ni ofn y bydden nhw'n dod o hyd inni a ninnau heb fod mewn lle diogel eto. Clywsom bobl yn dod ac roedd arnom ni ofn. Ond wedyn gwelsom mai pobl leol oedden nhw, pobl o Fagladesh, wedi dod i roi cyw iâr i ni i'w fwyta oherwydd gallent weld fod arnom ni eisiau bwyd.

D1: A sut mae'r rhwystrau wedi mynd yn llai?

D2: Mae'r bobl Rohingya wedi hen arfer â gweld rhwystrau sydd wedi cael eu gosod i'w cadw allan. Mae'r rhai sy'n byw yng ngwersylloedd Cox's Bazar wedi'u hamgylchynu gan rwystrau sy'n dangos terfynau'r ardal lle maent yn byw. Er hynny, mae lletygarwch dieithriaid a haelioni pobl sydd wedi eu cefnogi yn werth y byd i lawer o'r Rohingya. Eglurodd Mohammad wrthyf:

D3: Rydym ni'n ddiogel yma. Rydym ni'n hapus yma. Mae arnom ni eisiau diolch i bawb sydd wedi ein helpu. Rydym yn ddiolchgar i Dduw ac yn ddiolchgar i'r rhai sydd wedi ein helpu.

D1: Sut y gallwn ni weddio dros y bobl hyn?

D2: Fe wnaeth All We Can ofyn i 20 o wahanol rai o blith y Rohingya beth yr hoffen nhw i ni ei weddio. Dyma'r atebion mwyaf cyffredin:

- D2: Gweddio am heddwch ym Myanmar.
- D3: *Diolch i Dduw am achub y bobl Rohingya.*
- D2: Gweddio am hir oes a hapusrwydd i'r rhai sydd wedi eu helpu.
- D3: *Gweddio dros y bobl Rohingya, ar iddynt fod yn hapus.*

D1: Pa wahaniaeth y mae prydau fel hyn wedi'i wneud?

D2: Mae'r prydau sy'n cael eu rhannu yn y llefydd bach yma yn achub bywydau. Cafodd gobaith ei adfer oherwydd y pryd o gyw iâr a ddisgrifiwyd gan Mohammad – pryd y bu pobl leol ym Mangladesh yn ddigon dewr i'w roi. Mae gallu bwyta fel teulu a theimlo'n ddiogel yn rhywbeth sy'n gwneud i lawer o bobl roi moliant. Mae'r prydau hyn yn werthfawr oherwydd eu bod yn adfer ymdeimlad o gael noddfa a normalrwydd mewn amgylchiadau trawmatig sydd ymhell o fod yn normal.

D1: Diolch am rannu'r hanes yma â ni, Laura.

Byrddau mwy yn yr Almaen (Dau ddarlleneydd D1 a D2)

D1: Yn yr Almaen, mae Barry a Gillian Sloane, ein partneriaid mewn cenhadaeth, yn ymwneud ag Inspire, sef mynegiant newydd o eiddo'r Eglwys yn ninas Chemnitz.

Gillian, pwy yw'r bobl sydd wedi dod at ei gilydd yma?

D2: Grŵp o ffoaduriaid o Syria ac Iraq yw'r rhain, yn eistedd gyda rhai o aelodau ein tîm ni. Mae un o'r tîm yn dod o Sierra Leone ac un yn dod o Singapore. Maen nhw'n gweithio ar Fwrdd Cyffredinol Gweinidogaeth Fyd-eang yr Eglwys Fethodistaidd Unedig.

D1: Beth sy'n digwydd yma?

D2: Y grŵp crefftau creadigol yw hwn ar gyfer merched sy'n ffoaduriaid. Rydym ni'n darparu defnyddiau ac yn rhannu te a choffi gyda'n gilydd. Mae'r merched yn dysgu siarad Almaeneg wrth iddynt ymlacio gyda'u crefftau.

D1: Sut mae'r bwrdd wedi mynd yn fwy?

D2: Mae newyddion yn mynd ar led am y grŵp; mae'r merched wedi dweud wrth ferched eraill a'u hannog i ddod. Mae'r grŵp yn tyfu.

D1: A sut mae'r rhwystrau wedi mynd yn llai?

D2: Cafodd y gwahoddiad i'r grŵp crefftau ei gyfieithu i Arabeg. Roedd hyn yn helpu'r merched i deimlo bod iddyn nhw groeso. Roeddent yn deall fod arnom ni eisiau eu helpu.

D1: Sut y gallwn ni weddio dros y merched hyn?

D2: Gweddïwch os gwelwch yn dda gyda ni y bydd y merched hyn yn cael eu helpu i ddod yn rhan o'r gymdeithas yn yr Almaen, y byddant o dipyn i beth yn dysgu cyfathrebu mewn Almaeneg, y byddant yn gallu dechrau ailadeiladu eu bywydau.

D1: Pa wahaniaeth y mae 'prydau' fel hyn wedi'i wneud?

D2: Mae eistedd o amgylch y bwrdd wedi helpu'r merched i deimlo eu bod yn perthyn, nad ydynt mwyach yn ddieithriaid i ni nac i'w gilydd.

Byrddau mwy yn Ethiopia (Dau ddarllenydd D1 a D2)

D1: Aeth Jill Baker i ymweld ag Ethiopia pan oedd hi'n Is-lywydd y Gynhadledd Fethodistaidd yn 2017/18. Mae hi'n dweud hanes ei llun wrthym ni: Jill yw'r ail o'r chwith, wrthi'n helpu Claire Welch o All We Can i dorri'r bara.

Ble roeddech chi pan gafodd y llun yma ei dynnu, Jill?

D2: Cafodd y llun ei dynnu yn Ethiopia, mewn grŵp hunangymorth i ferched.

D1: Pwy yw'r rhain yn y llun?

D2: Rydw i gyda Claire Welch a thri aelod o staff y sefydliad y mae All We Can yn cydweithio ag ef, sydd ar hyn o bryd yn helpu cymunedau gwledig tlawd yn Ethiopia.

D1: Beth oedd yn digwydd yma?

D2: Mae'r merched yn y gymuned wedi cyflwyno bara arbennig sydd ganddynt ar gyfer dathlu, er mwyn dathlu ein hymweliad ac rydym ni wedi cael ein gwahodd i'w dorri. Cyn torri'r bara, cefais fy ngwahodd i weddio dros y bara. Roedd yn foment arbennig iawn.

D1: Sut mae'r bwrdd wedi mynd yn fwy?

D2: Cafodd y merched eu hannog i ffurfio grwpiau hunan-gymorth bychain, lle maent yn cynilo arian ac yn trafod materion sy'n effeithio ar eu bywydau. Roeddem ni yn y cwt bychan lle mae eu cyfarfodydd yn cael eu cynnal; hen ddesgiau ysgol oedd y byrddau. Roedd yn amlwg eu bod wrth eu boddau o ganfod y ffordd newydd yma o fyw a rhannu fel cymuned ac roedd arnynt eisiau anrhydeddu a diolch i'r bobl oedd wedi helpu. Ymhlith y rheini roeddem ni, sef cynrychiolwyr y rhai sy'n cefnogi All We Can yn y Deyrnas Gyfunol.

D1: Sut mae'r rhwystrau wedi mynd yn llai?

D2: Daeth nifer o ddynion i'r cyfarfod hefyd pan oeddem ni yno, rhai ohonynt yn cynrychioli eu gwagedd oedd yn methu dod. Teimlai'r staff lleol oedd gyda ni ei bod hi'n arwyddocaol iawn bod dynion yn cydnabod gwerth gweithgareddau merched fel hyn.

D1: Sut y gallwn ni weddio dros y bobl hyn?

D2: Diolchwch am eu hysbryd haelionus ac am y modd y maent wedi cofleidio syniadau newydd a ffyrdd newydd o wneud pethau. Gweddïwch y byddant, drwy gefnogi ei gilydd, yn canfod undod a nerth i ymdopi, oherwydd mae eu bywydau yn aml yn heriol iawn. Mae newyn a phrinder bwyd yn parhau i fod yn gyffredin mewn llawer man yn Ethiopia.

D1: Diolch yn fawr, Jill.